

Tomos sinodal pentru proclamarea sărbătorii Soborului Sfinților Martiri Militari

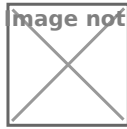

image not found or type unknown

Textul integral al Tomosului sinodal pentru proclamarea sărbătorii Soborului Sfinților Martiri Militari poate fi regăsit mai jos.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

Preacucernicului cler, preacuviosului cin monahal și iubiților credincioși mireni din Patriarhia Română,

Har, pace și bucurie de la Dumnezeu, iar de la Noi, arhiereshi binecuvântări!

Vrednic de toată lauda și de folos este înaintea lui Dumnezeu să cinstim și să lăusăm pe cei ce s-au săvârșit într-o sfințenie, care au câștigat către Dumnezeu îndrăznire prin slăvita lor moarte mucenicească. Despre ei, Domnul nostru Iisus Hristos ne spune că, întrucât au ascultat cuvântul Lui, s-au făcut „prieteni Lui” (Ioan 15, 14).

Prin jertfa lor, ei s-au asemănat Marelui Hristos, ascultând cuvântul Său care zice: „Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște.” (Ioan 15, 18-19).

Moartea lor martirică este expresia supremă a credinței și iubirii lor față de Hristos. Astfel, Sfântul Apostol Petru ne încredințează de slava pe care o vor primi sfinții mucenici când spune: „Întrucât sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la arătarea slavei Lui să vă bucurați cu bucurie mare. De sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci Duhul slavei și al lui Dumnezeu Se odihnește peste voi.” (1 Petru 4, 13-14).

Sfântul Ioan Teologul ne învață despre sfinții mucenici zicând că: „Aceștia sunt cei ce vin din strâmtorarea cea mare și și-au spălat veșmintele lor și le-au făcut albe în sângele Mielului. Pentru aceea sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și îi slujesc ziua și noaptea – în templul Lui – și Cel ce șade pe tron îi va adăposti în cortul Său.” (Apocalipsa 7, 14-15).

Pe acești sfinți, Biserica îi cinstește cu laude și cu cântări, precum spune Prorocul David, de Dumnezeu insuflat: „Eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor” (Psalmul 138, 17). Cu adevărat, sfinții au împlinit cuvântul și voia lui Dumnezeu, după cum citim iarăși în Psalmi: „prin sfinții de pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei” (Psalmul 15, 3).

Printre acești aleși ai lui Dumnezeu se numără și Sfinții Martiri Militari, care, prin viața și moartea lor mucenicească, au devenit ocrotitori ai ostașilor și modele de viațuire creștină pentru cei chemați să apere patria și credința.

Între acești sfinți, pomenim cu evlavie pe Sfântul Mucenic Longhin Sutașul (†37), centurion care a fost de față la răstignirea și moartea Domnului Iisus Hristos pe cruce și a recunoscut dumnezeirea Sa, apoi, botezându-se, a propovăduit Evanghelia în Capadocia, primind moarte martirică; pe Sfântul Mare Mucenic Eustație (†118), general în oastea împăratului Traian, care a fost chemat la credința creștină în chip minunat, apoi botezându-se împreună cu familia sa, a suferit moarte martirică din porunca împăratului Adrian; pe Sfântul Mare Mucenic Mercurie (†250), fiu al unui ostaș creștin din Sciția și general în armata romană, care a mărturisit pe Hristos și a pătimit în Cezareea Capadociei, în vremea împăratului Deciu; pe Sfântul Mucenic Sebastian (†287), care a făcut multă misiune printre camarazii de arme și i-a întărit pe creștinii persecutați, fiind ucis cu săgeți, din porunca împăratului Dioclețian; pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință (†303), general în armata romană, care, mărturisind pe Hristos, a răbdât chinuri cumplite, fiind decapitat din ordinul împăratului Dioclețian; pe Sfântul Mare Mucenic Procopie (†303), comandant a peste 200 de ostași, care a fost chemat la credință prin arătarea semnului Sfintei Cruci și pătimind moarte martirică în Cezareea Palestinei, a săvârșit multe minuni, aducând pe mulți la Hristos; pe Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron (†304) care a fost în oaste ca recrut (tiron) și a pătimit pentru Hristos pe vremea împăratului Maximian Galeriu; pe Sfântul Mare Mucenic Andrei Stratilat (†305), general care a adus la credința creștină 2.593 de ostași și a pătimit deodată cu ei în vremea împăratului Maximian; pe Sfinții Mari Mucenici Serghie și Vah (†303-305), militari de rang înalt din armata romană, care au fost supuși la defăimări și chinuri din porunca împăratului Maximian, primind moarte martirică în Siria; pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir (†306), care a mărturisit credința creștină și a primit martiriul, împreună cu ucenicii săi, Sfinții Mucenici Nestor și Lup din Tesalonic (†306); pe Sfântul Mare Mucenic Mina (†309), care după ce a slujit ca ostaș în Frigia, s-a retras în pustie vreme de cinci ani, apoi a mărturisit în public credința creștină, pentru care a fost supus la chinuri și decapitat, prin moaștele sale săvârșindu-se multe minuni; pe Sfântul

Mare Mucenic Teodor Stratilat (†319) care a fost general în armata romană (stratilat) și a pățimit pentru Hristos pe vremea împăratului Liciniu; pe Sfântul Mare Mucenic Artemie (†362), general în oastea Sfântului Împărat Constantin cel Mare, martor la arătarea pe cer a semnelor Sfintei Cruci la Roma (312) și la convertirea împăratului, precum și la aflarea Crucii Domnului de către Sfânta Împărăteasă Elena la Ierusalim (328), care a pățimit pentru Hristos din porunca împăratului Iulian Apostatul, primind moarte martirică.

Pe lângă acești Sfinți Mucenici Militari cinstiți în toată lumea creștină, îi cinstim și pe Sfinții Mucenicii ostași străromâni: pe Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin de la Durostorum (†298), frați de sânge și ostași în armata romană, care, încurajați de mama lor, l-au mărturisit pe Hristos, fiind decapitați; pe Sfântul Mucenic Iuliu Veteranul (†298), care a refuzat să aducă jertfe zeilor păgâni, mărturisindu-l pe Hristos cu moarte mucenicească în timpul împăratului Dioclețian; pe Sfântul Mucenic Isihie de la Durostorum (†298), care, urmând învățăturilor Sfântului Iuliu Veteranul, a mărturisit pe Hristos, fiind decapitat; pe Sfântul Dasie de la Durostorum (†298-305), care, refuzând obiceiurile păcătoase păgâne, a mărturisit credința în Hristos, primind moarte martirică; pe Sfântul Mucenic Stratonice Temnicherul din Singidunum (†314), care, urmând-l în credință pe Sfântul Mucenic Ermil Diaconul, a primit împreună cu el bătaii și torturi pentru mărturisirea lui Hristos, fiind înecați în Dunăre în timpul persecuțiilor împăratului Liciniu; și pe Sfântul Mare Mucenic Nichita (†372), care, viețuind în Dacia, în timpul stăpânirii goților, a refuzat să se închine idolilor și, cinstind pe Dumnezeu cel adevărat, a fost chinuit și ars de viu de către goți, primind moarte martirică.

Dimpreună cu aceștia, aducem cinstire tuturor Sfinților Mucenici Militari cunoscuți și necunoscuți, care au primit credința creștină, au sfințit viața lor prin împlinirea învățăturilor Evangheliei și au mărturisit cu mult curaj pe Hristos în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, răbdând închisoare, torturi și nenumărate umilințe, însă, nici necazul, nici strâmtorarea, nici prigoana, nici foametea, nici lipsa de îmbrăcăminte, nici primejdia, nu i-a despărțit pe ei de dragostea lui Hristos, în toate acestea arătându-se mai mult decât biruitori prin Hristos Care i-a iubit (cf. Romani 8, 35-37).

Smerenia Noastră, după consultarea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei, împreună cu toți ierarhii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, privind la viețuirea plăcută lui Dumnezeu a acestor Sfinți Mucenici Militari, luând aminte la evlavie lor vrednică de laudă pentru rugăciune și apărarea dreptei credințe, și căutând folosul duhovnicesc al poporului drept-credincios ce poartă numele lui Hristos, urmând Tradiției Sfinte a Bisericii Ortodoxe și chemând în ajutor

Harul Preasfintei Treimi,

HOTĂRÂM

Ca, de acum înainte și în veci, Soborului Sfinților Martiri Militari, să fie pomenit cu cântări de laudă în ziua de prăznuire a Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, la 26 octombrie în fiecare an, întrucât acesta ce s-a arătat prin faptele și minunile sale, precum și prin evlavia arătată față de el de poporul cel drept-credincios, începător al Soborului Sfinților Martiri Militari, urmând ca această sărbătoare să fie înscrisă în Sinaxar, în cărțile de cult, precum și în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

De asemenea, rânduim să se tipărească Slujba și Sinaxarul Soborului Sfinților Martiri Militari, să li se picteze icoana, care să fie primită cu toată evlavia de drept-credincioșii creștini, iar chipurile lor să fie zugrăvite în bisericile care se vor ridica din temelie sau se vor zugrăvi de acum înainte.

Și, pentru ca evlavia drept-măritorilor creștini să sporească prin cinstirea și chemarea în rugăciune a Sfinților Martiri Militari, mai rânduim ca ei să fie și ocrotitori ai militarilor români, precum și ai unor biserici noi sau reînnoite.

Pentru deplina statornicire a celor pe care le-am hotărât în chip sinodal și canonic, am întocmit și întărim cu semnăturile noastre acest Tomos Sinodal de proclamare a sărbătorii Soborului Sfinților Martiri Militari, pe care îl aducem la cunoștința preacucernicului cler, a preacuviosului cin monahal și iubiților credincioși mireni din Patriarhia Română.

Acest Tomos Sinodal se proclamă astăzi, 26 octombrie, anul mântuirii 2026, la prăznuirea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! (2 Corinteni 13, 13).

Președintele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

† Daniel

Actul a fost semnat de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și de membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

basilica.ro